

Քեռո՛ն, Քեռո՛ն, իմ անփառիս մէջ կ'ապրին բոլոր ընկերներս: Չիշերը միայն բուն ու գայլը կը սիրեն երկար արթուն մնալ ու միասին խաղալ: Երբ գարունը գայ, ես կ'երթամ Բամեղ դեղձ եւ վայրի ելակ Բաւաճելու եւ կը լեցնեմ իմ վամբիւղս: Ահա կամաց-կամաց կը մօտենայ գիւղին էջը՝ գետին ինկած ընկոյզները կոխկոտրելով: Ես շար կը սիրեմ մեծ թիթեռնիկներուն հետ պահուրդուճ խաղալ. բայց ինչ դժուար է գրնել վանոնճ երբ ժայռերուն ետեւ կը պահուրդին: Չիբլէճ օր մը

ինչ պափառեցաւ. պզտիկ իշուկն ալ եկաւ անփառս այցելելու եւ կապոյտ լեակին մօտեցաւ, խխունզներուն դանդաղ շարժումները դիտեց եւ ծիծեռնակներուն երգը մտիկ ըրաւ: Վափուն ու հաւն ալ մօտեցան եւ իշուկին հետ դիտեցին լեակին գունաւոր ճուկներուն խաղը: Չիբլէճ օր մը ինչ գրայ իմ անփառիս խորերը. ինչնաշարժի ղեկ մը. ինչ փարօրինակ բան: Եանեերն ու մրգիւնները անդադար կը շարժին. անոնճ նոյնիսկ գիւղ կը հասնին՝ յարդի դէպէն շիւղեր հաւաճելու: Վափուկ նապաստակները հոս-հոն կը ցարկոտեն, եւ երբ շունը մօտենայ, արագ կը փախչին, մինչ փշոտ ունիները պահուրդած կը մնան: Երբ արեւը մար մտնէ, չղզիկները ծառերուն միգել կը թոին, իսկ երբ արեւը ծագի, մեծ պիծակը ծաղիկէ ծաղիկ կը պտտի: Անփառիս զրվէժին փակ բավմաթիւ կենդանիներ լոգանճ կ'առնեն: Երանի ռնգեղզիւր մըն ալ գար օր մը: Մինչ սարողը ոստայն շինելով պքաղած է միշտ, մեղունները գեղեցիկ վարդենիին շուրջ կը բզբան: Օր մը, երբ առտուն շա՛ր կանուխ անփառ գացած էի գետին ինկած Բամեղ, կանաչ փանջերը հաւաճելու, ըռպէ մը ինձի թուեցաւ, թէ մէկը աղամանդներ շարած էր փերեւներուն վրայ. բայց անոնճ ցօղեր էին: Թուրթ ուտել շա՛ր կը սիրեմ, եւ օր մը հաւաճած արենս ճեռճս փուշ մտաւ: Սաւէն վեր ցարկեցի. յանկարծ փետայ, որ ճարայրի մը մէջէն երկար եւ բարակ օճ մը դուրս եկաւ եւ շուրջով անհետացաւ Ֆշֆշալով: Եկէճ իմ այս գեղեցիկ անփառիս մէջ բոլոր ընկերներուս հետ խաղանճ:

Նարոտ